

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדנ"י אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "מלכים א" – פרק ג

א ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה וביאה אל עיר דוד עד פלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב: ב רק העם מזבחים בפמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: ג ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בפמות הוא מזבח ומקטיר: ד וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא: ה בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך: ו ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן יושב על כסאו כיום הזה:

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי אֲתָהּ הַמְלִכָה אֶת־עַבְדְּךָ תַּחַת דָּוִד אָבִי
וְאַנְכִי נֶעַר קָטָן לֹא אֲדַע צִאת וּבֹא: ה וְעַבְדְּךָ בְּתוֹךְ עַמְּךָ
אֲשֶׁר בַּחֲרָתָ עִם־רַב אֲשֶׁר לֹא־יִמָּנֶה וְלֹא יִסְפָּר מֵרַב: ט וְנָתַתָּ
לְעַבְדְּךָ לֵב שֹׁמֵעַ לְשֹׁפֵט אֶת־עַמְּךָ לְהַבִּין בֵּין־טוֹב לְרָע כִּי
מִי יוֹכֵל לְשֹׁפֵט אֶת־עַמְּךָ הַכֹּבֵד הַזֶּה: י וַיִּיטֹב הַדָּבָר בְּעֵינַי
אֲדֹנָי כִּי שָׁאַל שְׁלֹמֹה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֵלָיו יַעַן אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא־שָׁאַלְתָּ לְךָ יָמִים
רַבִּים וְלֹא־שָׁאַלְתָּ לְךָ עֲשָׂר וְלֹא שָׁאַלְתָּ נַפְשׁ אִיְבִיךָ וְשָׁאַלְתָּ
לְךָ הַבִּין לְשֹׁמֵעַ מִשְׁפָּט: יב הִנֵּה עָשִׂיתִי כַּדְבָרִיךָ הַנִּהַ | נָתַתִּי
לְךָ לֵב חָכָם וְנָבוֹן אֲשֶׁר כָּמוֹךָ לֹא־הָיָה לְפָנַיךָ וְאַחֲרַיךָ
לֹא־יִקוּם כָּמוֹךָ: יג וְגַם אֲשֶׁר לֹא־שָׁאַלְתָּ נָתַתִּי לְךָ גַּם־עֲשָׂר
גַּם־כְּבוֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָּמוֹךָ אִישׁ בַּמְּלָכִים כָּל־יָמֶיךָ:
יד וְאִם | תֵּלֶךְ בַּדַּרְכֵי לְשֹׁמֵר חֻקֵי וּמִצְוֹתַי כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ דָּוִד
אָבִיךָ וְהֶאֱרַכְתִּי אֶת־יָמֶיךָ: טו וַיִּקַּץ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם וַיָּבֹא
יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמֵד | לְפָנָיו | אַרְוֹן בְּרִית־אֲדֹנָי וַיַּעַל עֲלוֹת וַיַּעַשׂ
שְׁלָמִים וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־עַבְדָּיו: טז אַז תָּבֵאנָה שְׁתֵּי
נָשִׁים זָנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְתַעֲמִדְנָה לְפָנָיו: יז וְתֹאמַר הָאִשָּׁה
הָאֶחָת בִּי אֲדֹנָי אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יָשְׁבַת בְּבַיִת אֶחָד וְאֵלֶּד

עָמָה בַּבַּיִת: יח וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתִּי וַתֵּלֶד גַּם־הָאִשָּׁה
הַזֹּאת וַאֲנַחְנוּ יַחְדָּו אֵין־זָר אֶתְנוּ בַּבַּיִת זוּלָתִי שְׁתֵּים־אֲנַחְנוּ
בַּבַּיִת: יט וַיֵּמֶת בֶּן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לַיְלָה אֲשֶׁר שָׁכְבָה עָלָיו:
כ וַתִּקַּם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח אֶת־בְּנִי מֵאֲצְלִי וַאֲמַתְךָ יִשְׁנָה
וַתִּשְׁכַּיְבֵהוּ בְּחִיקָה וְאֶת־בְּנָה הַמֵּת הִשְׁכַּיְבָה בְּחִיקָי: כא וְאֲקַם
בַּבֶּקֶר לְהִינִיק אֶת־בְּנִי וְהֵנָּה־מֵת וְאֶתְבוֹנֵן אֵלָיו בַּבֶּקֶר וְהֵנָּה
לֹא־הָיָה בְּנִי אֲשֶׁר יִלְדֹתִי: כב וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֲחֵרֶת לֹא כִּי
בְּנִי הַחַי וּבְנֶךְ הַמֵּת וְזֹאת אֲמַרְת לֹא כִּי בְּנֶךְ הַמֵּת וּבְנִי הַחַי
וַתְּדַבְּרָנָה לְפָנַי הַמֶּלֶךְ: כג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אֲמַרְת זֶה־בְּנִי
הַחַי וּבְנֶךְ הַמֵּת וְזֹאת אֲמַרְת לֹא כִּי בְּנֶךְ הַמֵּת וּבְנִי הַחַי:
כד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קָחוּ לִי־חֶרֶב וַיָּבֹאוּ הַחֶרֶב לְפָנַי הַמֶּלֶךְ:
כה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחַי לְשָׁנַיִם וַתְּנוּ אֶת־הַחֲצִי
לְאַחַת וְאֶת־הַחֲצִי לְאַחַת: כו וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־בְּנָה הַחַי
אֶל־הַמֶּלֶךְ פִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנָה וַתֹּאמֶר ׀ בִּי אֲדֹנָי
תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחַי וְהַמֵּת אֶל־תְּמִיתֶהוּ וְזֹאת אֲמַרְת
גַּם־לִי גַם־לָךְ לֹא יִהְיֶה גִזְרוּ: כז וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תְּנוּ־לָהּ
אֶת־הַיֶּלֶד הַחַי וְהַמֵּת לֹא תְּמִיתֶהוּ הִיא אִמּוֹ: כח וַיִּשְׁמְעוּ
כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שִׁפֵּט הַמֶּלֶךְ וַיֵּרְאוּ מִפְּנֵי

הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי־חֲכִמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט:

ספר "מלכים א" – פרק ד

א וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: ב וְאֵלֶּה הַשָּׂרִים
אֲשֶׁר־לוֹ עֲזָרְיָהוּ בֶן־צְדוֹק הַכֹּהֵן: ג אֶלְיָחָרָף וְאַחִיָּה בְנֵי
שִׁישַׁא סֹפְרִים יְהוֹשָׁפָט בֶּן־אַחִילֹוד הַמִּזְכִּיר: ד וּבְנֵיהוּ
בֶן־יְהוֹיָדָע עַל־הַצָּבָא וְצְדוֹק וְאַבְיָתָר כֹּהֲנִים: ה וְעֲזָרְיָהוּ
בֶן־נָתָן עַל־הַנְּצָבִים וְזָבוּד בֶּן־נָתָן כֹּהֵן רֵעֵה הַמֶּלֶךְ:
ו וְאַחִישָׁר עַל־הַבַּיִת וְאַדְנִיָּרָם בֶּן־עֲבָדָא עַל־הַמַּס:
ז וְלִשְׁלֹמֹה שְׁנַיִם־עָשָׂר נְצָבִים עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְכָל־כָּלוּ
אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ חֹדֶשׁ בַּשָּׁנָה יְהִיָּה עַל־אֶחָד הָאֶחָד
לְכָל־כֹּל: ח וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בֶּן־חֹור בְּהַר אֶפְרָיִם: ט בֶּן־דָּקָר
בְּמִקֵּץ וּבִשְׁעֵלְבִים וּבֵית שָׁמֶשׁ וְאֵילֹון בֵּית־חֲנָן: י בֶּן־חֶסֶד
בְּאַרְבוֹת לוֹ שָׁכָה וְכָל־אֶרֶץ חֲפָר: יא בֶּן־אַבְיָנָדָב כָּל־נֶפֶת
דָּאָר טַפַּת בֵּת־שְׁלֹמֹה הִיָּתָה לוֹ לְאִשָּׁה: יב בַּעְנָא בֶּן־אַחִילֹוד
תַּעֲנֵךְ וּמַגְדוֹ וְכָל־בֵּית שָׁאָן אֲשֶׁר אֵצֶל צִרְתָּנָה מִתַּחַת
לְיִזְרְעֵאל מִבֵּית שָׁאָן עַד אֲבֵל מַחֹלָה עַד מֵעָבָר לְיִקְמָעָם:
יג בֶּן־גָּבֶר בְּרַמַּת גִּלְעָד לוֹ חֹת יֵאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה אֲשֶׁר

בַּגְלָעַד לוֹ חֶבֶל אֲרָגָב אֲשֶׁר בַּבֶּשֶׂן שְׁשִׁים עָרִים גְּדֵלוֹת
חוֹמָה וּבְרִיחַ נְחֹשֶׁת: יד אַחֲיַנְדָב בֶּן-עֵדָא מַחֲנִימָה:
טו אַחֲיַמְעֵץ בְּנִפְתָּלִי גַם-הוּא לָקַח אֶת-בְּשֵׁמֶת בַּת-שְׁלֹמֹה
לְאִשָּׁה: טז בַּעֲנָא בֶן-חֹשֵׁי בְּאִשֶׁר וּבְעֵלוֹת: יז יְהוֹשֻׁפֶט
בֶּן-פְּרוּחַ בִּישָׁשְׁכָר: יח שְׁמַעִי בֶן-אֵלָא בְּבִנְיָמִן: יט גְּבַר
בֶּן-אֲרִי בְּאֶרֶץ גְּלָעַד אֶרֶץ סִיחוֹן ׀ מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וְעַג מֶלֶךְ
הַבֶּשֶׂן וְנָצִיב אֶחָד אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ: כ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל רַבִּים כַּחֹל
אֲשֶׁר-עַל-הַיָּם לָרַב אֲכָלִים וְשִׁתִּים וְשִׁמְחִים:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)